

[Halfdan Hendriksen.]

ligheder deltes jo både af det ærede medlem hr. Villemoes og af det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle), der talte efter mig, og som fremsatte bemærkninger, der var mindst ligeså skarpe som mine.

Hvad selve sagens realitet angår, vil jeg gerne atter understrege, at den tilslutning, nationalbanken har givet regeringens forslag, navnlig som disse oprindelig var formuleret, er en overmåde betinget tilslutning, og når man kender det nære forhold, der er mellem den høje regering og nationalbanken, hvis første direktør er en af socialdemokratiets førstemand og betydeligste skikkelser, kunne man vel næppe have ventet, at man fra den side kunne have givet en tilslutning af ringere skikkelse end den, der her er givet, når der overhovedet skulle være tale om tilslutning. Den højtærede minister hr. V. Buhl sagde også, at vi fra konservativ side end ikke ville følge nationalbanken. Ja, heri ligger jo, at der er en divergens mellem regeringens og nationalbankens syn på hele denne sag, og det forstår jeg særdeles vel. Den højtærede minister tilføjede, at vi ville skabe en anden udvikling, og det har den højtærede minister ret i. Vi ønsker at skabe en anden udvikling end den, regeringen ønsker at skabe. Vi ønsker at undgå en inflation, og vi har rundt om i den verden, der omgiver os, set tilstrækkelige eksempler på, hvad inflation kan føre til; vi ved, hvad den inflation, der hærger Frankrig, fører til, den fører til arbejdsløshed, den rammer den lille mand. Det er i hvert fald inflationens spøgelse, der hærger Frankrig i øjeblikket, og som medfører den arbejdsløshed og de forfærdelige vilkår, under hvilke den jævne mand lever i Frankrig. Det ønsker vi at undgå. Vi ved udmærket godt, at det er en skrap medicin at tage at fortsætte pengesanereringen tilbunds, men den må efter vor bedste overbevisning tages, for at vi derigennem kan skabe gode og ordnede tilstande i vort land. Man hævder steds fra regeringens side — og nu har også den højtærede minister hr. V. Buhl hævdet det samme her —, at der kan komme arbejdsløshed. Ja, men den er der jo ikke. Den arbejdsløshed, vi har i øjeblikket, er en meget naturlig arbejdsløshed i forhold til årstiden, den er sæsonbetonet. Arbejdsløshed vil være en ulykke for landet, hvis den kommer, det skal jeg være den første til at erkende, og hvis arbejdsløsheden virkelig sætter ind, må vi selvfølgelig fra rigsdagens og regeringens side sørge for midler til at be-

kæmpe den; der er jo også planlagt en række offentlige arbejder, som vel nok kunne råde bod på den. Men arbejdsløshed er der ikke i dag, og derfor er der ikke på nuværende tidspunkt nogen anledning til at give disse mange penge fri, hvilket kun kan medføre prisstigninger, kun kan medføre en pengerigelighed, som efter mit og mit partis skøn er af det onde. Det er derfor, vi ikke kan stemme for banklovforslaget.

Villemoes: Hvis jeg ikke tager meget fejl, tror jeg nu nok, at jeg for mit vedkommende holdt megen måde med sorgen og klagen, idet jeg udtrykkelig sagde, at dette forhold kunne man ikke alene bebrejde det nuværende ministerium, for det havde været sådan under skiftende ministerier. Men at landstinget har fået en dårlig placering på dette område, deri er jeg fuldstændig enig med ordføreren for det konservative parti, det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, og med ordføreren for det radikale parti, det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle). Jeg har dog ikke ment, at vi skal skælde ministeriet ud for dette, der er nok endda, vi kan skælde ministeriet ud for, der er mange ting, vi er højst utilfredse med, men det ligger ikke for i øjeblikket. Vi er enige om, at disse lovforslag gennemføres.

Den højtærede formand gav tilladelse til, at vi omtalte begge lovforslag under eet. Jeg beklager, at jeg vist undlod at komme ind på lovforslaget om sparekasserne, men nu da jeg har ordet, kan jeg sige, at vi — og det vil man antagelig også have forstået af mine tidligere udtalelser — også giver dette vor tilslutning. Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at for sparekasserne drejer lempelserne i bindingsreglerne sig om et meget begrænset beløb, vistnok omkring 40 mill. kr., og også dette lovforslag agter min gruppe at stemme for.

Minister V. Buhl: Jeg forstår særdeles vel de beklagelser, som er kommet frem fra medlemmer af det høje ting over, at de har haft så kort tid til behandlingen af disse betydningsfulde lovforslag, og det er sikkert også en betragtning, der kan gøres gældende med hensyn til andet lovgivningsarbejde.

Når jeg indledte mine bemærkninger overfor det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, som jeg gjorde, var det, fordi jeg opfattede hans hjertesuk som gældende lovforslagenes indhold, medens hjertesukket i virkeligheden gjaldt deres sene fremkomst